

en innføring i to-dimensjonalisering av romlige objekter

200 mm

90 mm

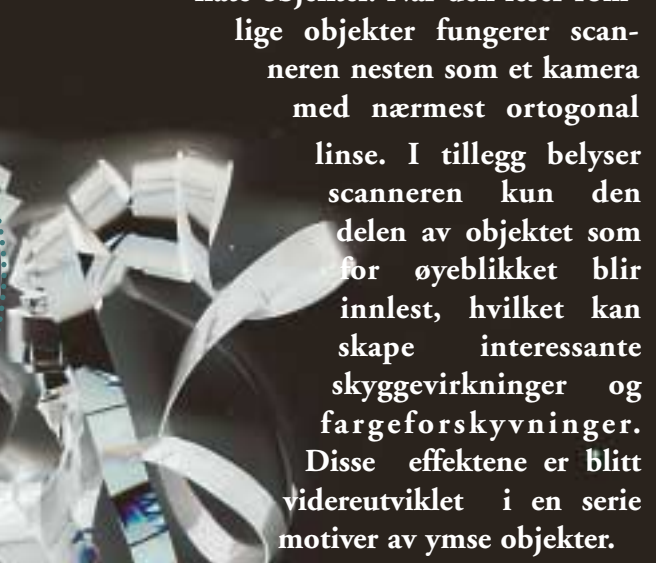
Materiell: En lighter, en kassett, en sigarett, en Qtips, en espresso, noe pasta, en binders, en tannbørste, noen blader, en trankapsel og en scanner.

En ulykke med en kassett. Man legger restene av kassetten, for øvrig et opp-
tak av en plate av Ryuichi Sakamoto, på scanneren og ser hva som skjer. Og det gjorde det.

Scanneren er konstruert for å lese
flate objekter. Når den leser rom-
lige objekter fungerer scan-
neren nesten som et kamera
med nærmest ortogonal

linse. I tillegg belyser
scanneren kun den
delen av objektet som
for øyeblikket blir
innlest, hvilket kan
skape interessante
skyggevirksomheter og
fargeforskjellinger.
Disse effektene er blitt
videreutviklet i en serie
motiver av ymse objekter.

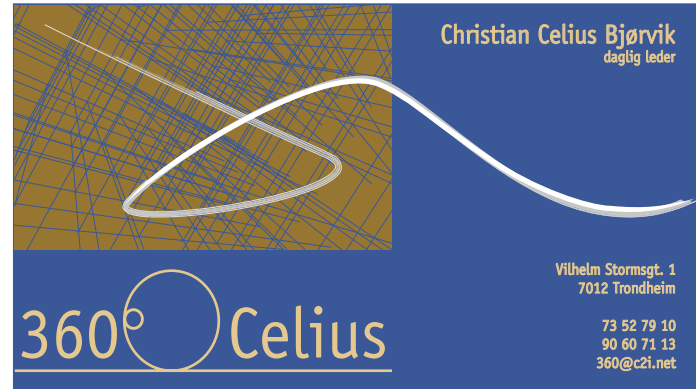

Firmalogoer er viktige. Ikke minst for at eierne skal kunne ha noe på visittkortene sine. 360° Celius er et firma som yter tjenester innen visualisering og grafikk, med spisskompetanse på 3d-visualisering. 360° refererer til antall grader i en sirkel, men er også en dobbelt helomvending. Celius er familienavnet til eier og daglig leder [familienavn må være med i firmanavn så lenge firmaet er et enkeltforetak og ikke f.eks. et aksjeselskap eller ansvarlig selskap]. "Celius" kan ofte forveksles med "Celsius", "360° Celius" blir i så måte et ordspill over det temaet, og bidrar vel heller ikke til å minske forvirringen :-)

360° Celius a

b

c

Vektorgrafikk gir alltid best resultat ved utskrift, og er enkelt og lite ressurskrevende å benytte i de aller fleste programmer man bruker for å produsere dokumenter der man gjerne også legger inn et firmalogo. I forsøket på å utvikle logo, startet det hele omkring en linje (a) som gjør en helomvending. Denne linjen hadde visse likhetstrekk med kassettsalaten (b), og ga resultatet (c).

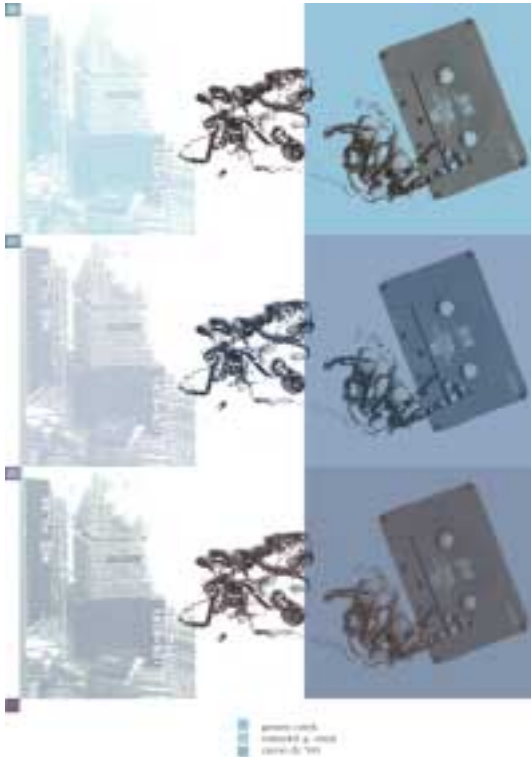

Ut i fra hva som er sagt om vektorgrafikk, blir det nesten selvmotsigende å begi seg inn på punktgrafikk. Dog, her er et eksempel på noen av utfordringene som følger i punktgrafikkens farvann. Kassettsalt-eksperimentet ga mersmak. Bildet over har blitt noe "ullent", spesielt i de partiene omkring kassettbåndet. Delvis skyldes dette arbeidsmetoden for å invertere og bear-

beide originalbildet, og konvertering fra RGB til CMYK fargerom. For å bøte på skaden som allerede har skjedd; "ulla" er der allerede, og det er ingen mulighet til å få de myke graderingene fra sort til lyst tilbake, så gjør man i stedet noe helt annet. Kortet over har også en annen skavank; skriften er uleselig.

En laserskriver har sine begrensninger. Når skriveren skal lage en farge, så setter den fargen sammen av fire grunnfarger; cyan, magenta, gul og svart. Det gjør den i fire omganger. Ettersom papiret ikke går helt på mikromillimetern likt gjennom maskinen hver gang, kan det skje utglidninger, særlig når det er flere farger som skal blandes. Man må altså ta høyde for noe "slarv". En annen ting er at det som er havnet på papiret har en lei tendes til skalle av, spesielt i kantene. Sort kant er derfor ikke bra. På kortet til venstre er disse skavankene forsøkt rettet opp ved å bruke fetere font og uten farge, og la motivet gå mot en lysere og lite mett farge mot kantene. Dette gjør det også lettere å maskinelt kutte til kortene, ettersom det blir noen ti-dels millimeter å gå på uten at det synes nevneverdig.

Til høyre er et eksempel på hvordan en og samme billedfil kan anta forskjellige farger, avhengig av hvorvidt man styrer fargene sine riktig, eller ikke. Det er flere problemstillinger.

- nøyaktig samme farge på utskriften som den man ser på skjermen.
- hvorvidt de forskjellige programmene man benytter i produksjonsprosessen faktisk lager den samme fargen, selv om den tilsynelatende ser lik ut på skjermen. Dette er aktuelt om man blander forskjellige billedfiler fra forskjellige programmer, f.eks. vektor- og punktgrafikk.

Det første punktet er umulig uten å ha total styring over alle ledd i utskriftsprosessen. Det har man ikke. Punktum. Det er alltid feilkilder og det er mange av dem i forbindelse med laserskrivere man ikke eier selv. Det andre punktet er enklere, ettersom det har med kildematerialet å gjøre. Dvs. selve datafilen og den fargeinformasjonen som den inneholder. Dersom man klarer å bevare konsistente farger gjennom produksjonsprosessen på eget maskineri, går det an å foreta kvalifiserte gjetninger på hvordan dette vil ta seg ut på papir, ut i fra hva man ser på skjermen, og sammenlignet med hva man har skrevet ut tidligere.

Min holdning til hele problemstillingen er at jeg ikke ønsker å få bakoversveis når jeg mottar utskriftene mine.

Fargenes tone, *lyshet*, *metning*, *kontrast*, *forløpning* mellom forskjellige farger er kvaliteter som blir berørt av de nevnte problemstillinger. Forløpninger skal man være forsiktig med, ettersom en skjerm og en laserskriver lager farger på grunnleggende forskjellig måte. Jeg har nevnt RGB og CMYK. En skjerm blander farger subtraktivt, mens en fargeskriver blander additivt. Kontraster kan man i alle fall ta analytisk stilling til, ettersom man kan lese CMYK-verdiene for fargene i programmene man bruker. Metning og toner må man "gjette" seg frem til ut i fra tidligere erfaring med samme farge, og for å redusere feilkildene på kopisenteret benytter jeg meg alltid av den samme personen, og ber ham om å bruke den samme skriveren som forrige gang. For øvrig er det det øverste motivet til venstre som best samsvarer med mine skjermer, noe som bekreftet at jeg hadde nogenlunde kontroll over fargestyringen. Men ekspert? Niks. Kan ikke på noen enkel måte forklare hva som virker inn på hva, men det virker.

Motivet som startet interessen for “postkort-formatet”. En lighter av klar/rosa plast, m/lysdioder, ble scannet, og bildet av lighteren ble

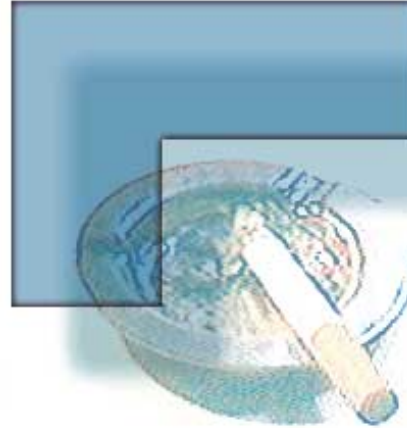
så utsatt for grundig manipulering i photoshop. Målet var å lage et lett naivistisk motiv, hvilket jeg synes ble vellykket i forsøket.

Dette motivet er oppsummeringen av en billedserie, med en tilhørende liten fortelling. Fortellingen finnes på adressen som er

skrevet på kortet; <http://home.c2i.net/ccb/saann/kort/kassettsalat> . Det samme er tilfellet med motivett på neste side.

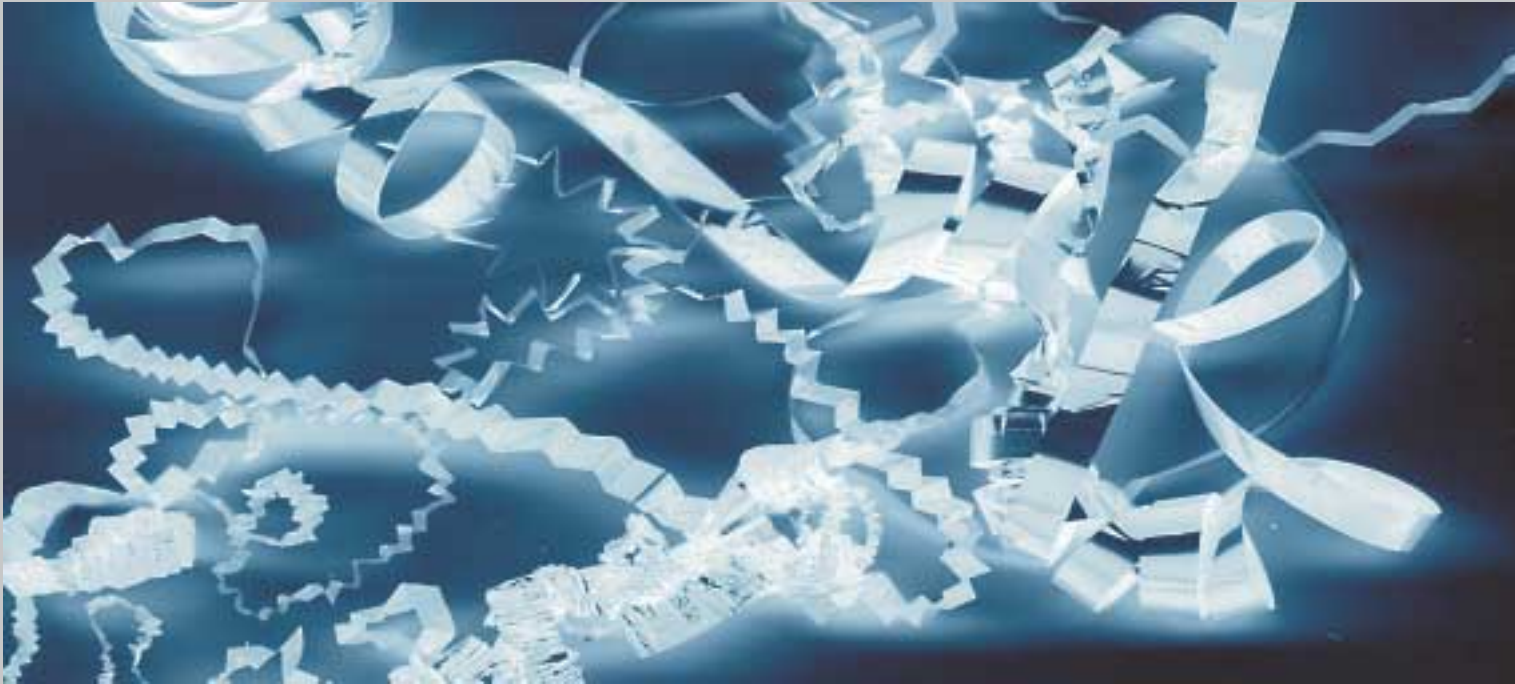
<http://home.c2i.net/ccb/saann/kort/espresso>

Etter å ha startet mykt med et noe krøllete kassettbånd, var tanken å avbilde andre dagligdagse objekter og eventuelle katastrofer

omkring meg. Objektene er sommerfugl-lighter, espressokopp og sigarett, og det kommer stadig nye revisjoner.

Man oppdager hva som skjer ved å invertere bilder. Skygger blir lys og mørke objekter blir lyse. Studier av å plassere fargeletter over kaffekopper og

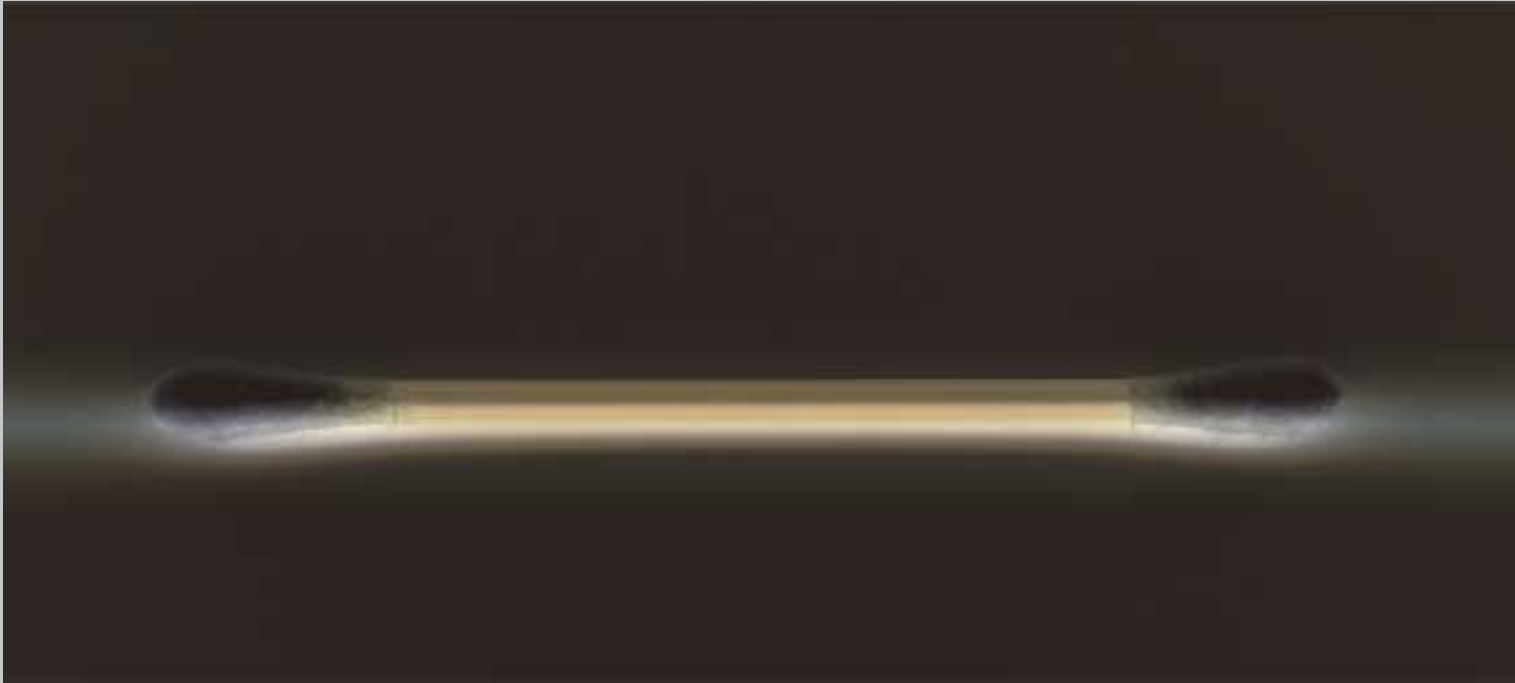
gjenstander på hvit bakgrunn blir avsluttet til fordel for studier av halvtransparente objekter som får plass på scanneren.

Arbeidet videre går ut på å legge en del objekter ut over scanneren, og foreta utsnitt, som siden gjennomgår en prosess i

Photoshop. Prosessen innebærer invertering, og bearbeiding av farger inntil bakgrunnen er passe mørk, og objektene passe lyse.

ett av åtte motiver fra tredje revisjon av "kassettalat"

En qtips ble en naturlig oppfølging av kassettbåndet og sommerfugl-ligheren. Jeg kombinerte qtips og kassettsalat, men resultatet blir ganske

rotete. Ett innblikk i rotet følger på neste side. Men retningen er riktig, fra søte objekter på hvit bakgrunn, går man mot fete, sorte ark, med litt farge.

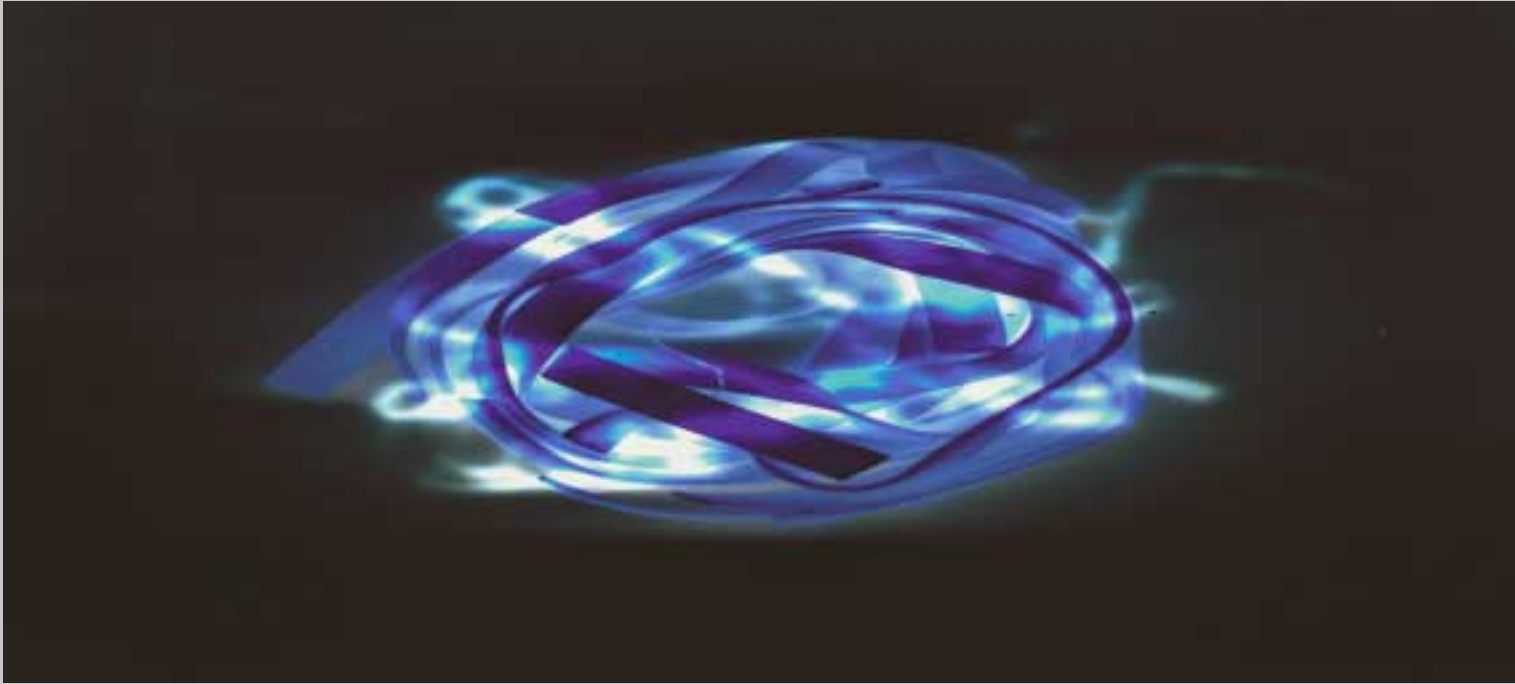
ett av ni motiver i serien "qtips". Ingen senere revisjoner

Objektet under er scannet på tvers, mens objektet på side 12 er scannet på langs . Legg merke til forskjellen i lysvirkningene dette medfører.

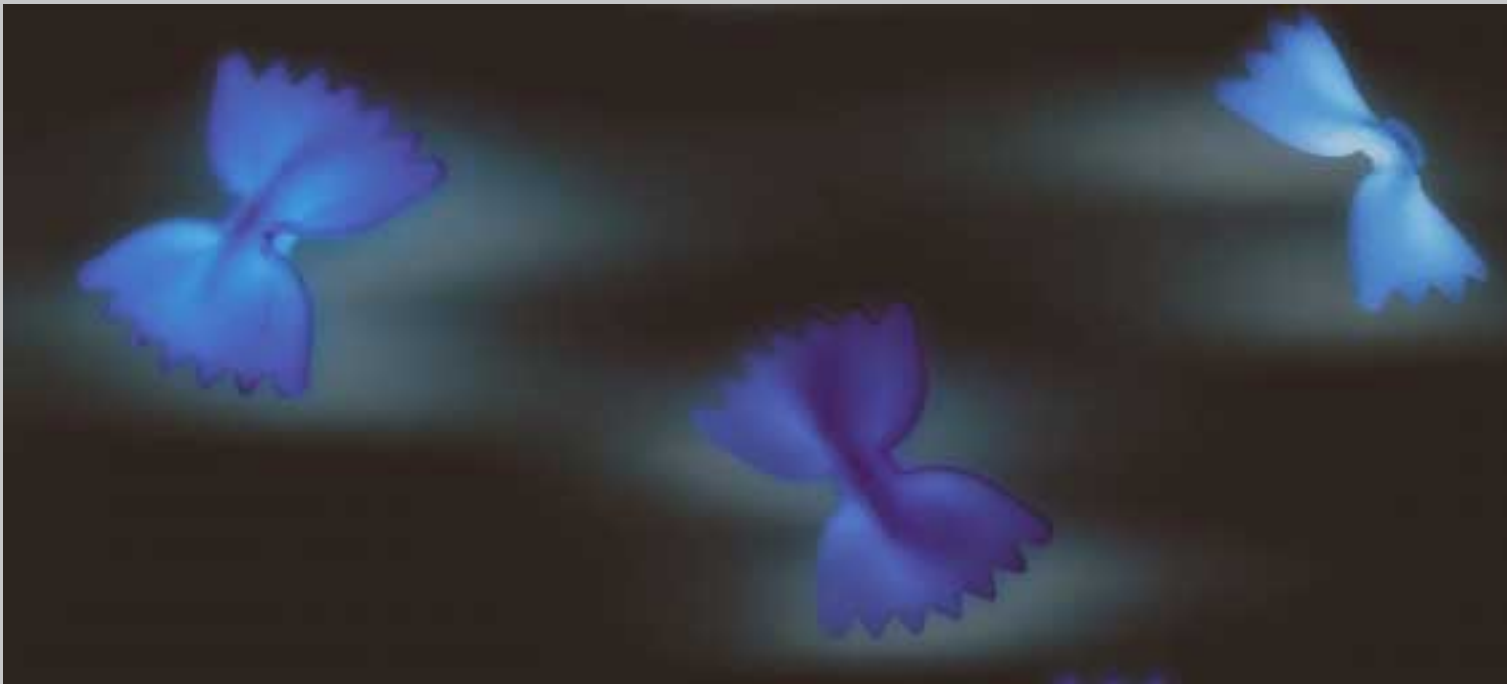
fire av ni motiver i serien "qtips". Ingen senere revisjoner

Man klarer ikke legge fra seg kassettbåndet, heller ikke når mid-
dagen havner i scanneren. Pasta viste seg å være ypperlig egnet til

formålet. Ukokt pasta er lys i fargen, og lett transparent. Dette gir
en fin effekt etter å gjennomgått samme prosess som f.eks. qtipsen.

ett av syv motiver i serien "pasta". Ingen senere revisjoner

Eksempel på hvordan skyggene som dannes ved scanningen blir til noe helt annet. Dette bildet er kommet nærmest ubehandlet fra

scanneren, bortsett fra korrigering av farger i henhold til problemstillingene nevnt i innledningen.

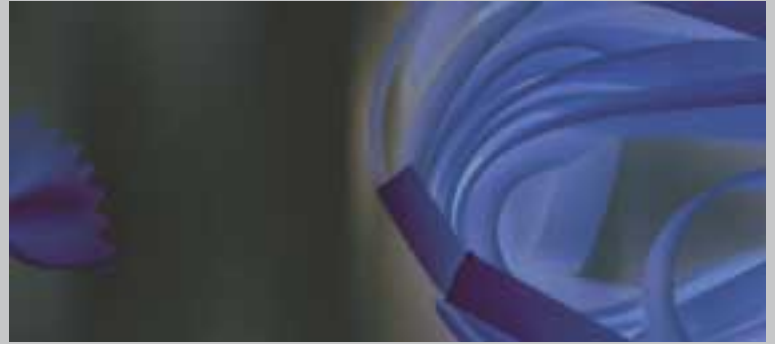
ett av syv motiver i serien "pasta". Ingen senere revisjoner

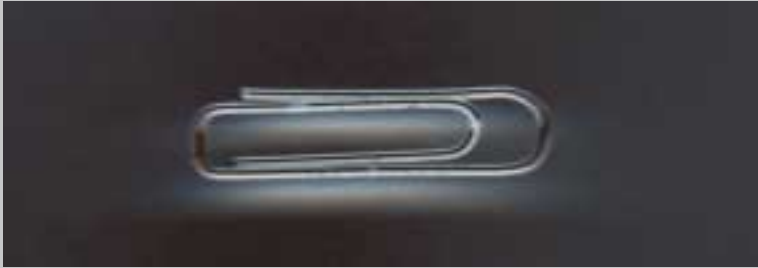
Her er bildet blitt kraftig endret, og sort farge er tatt ut av den mørke bakgrunnen. Kanskje ett av de eneste motivene i hele

kolleksjonen som har en klart farget bakgrunn.

ett av syv motiver i serien "pasta". Ingen senere revisjoner

fire av syv motiver i serien "pasta". Ingen senere revisjoner

Bindersen i det øverste bildet er ganske flat. Bindersen nederst er derimot trukket ut, hvilket skaper mer skygge/lys.

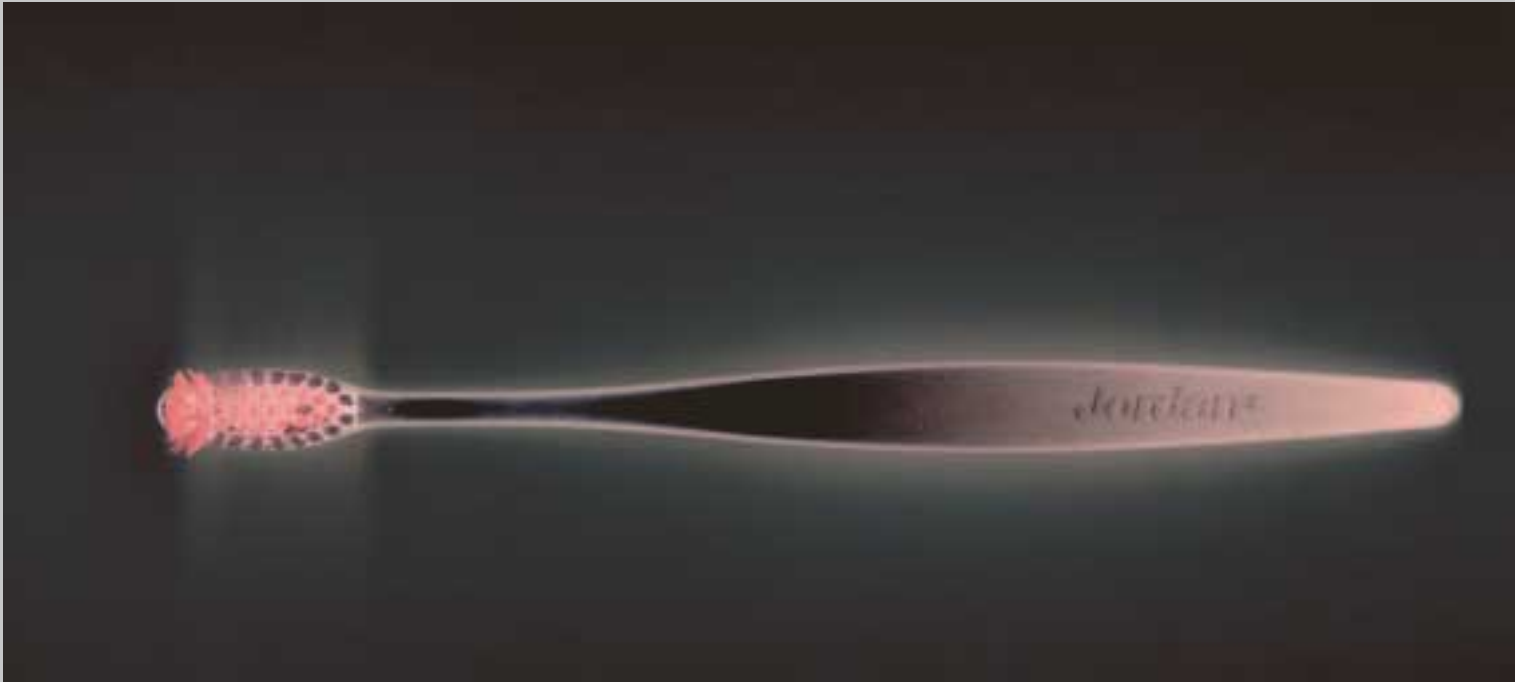
Sigarett og sigabøy. Sånn ser det ut. Sigaretten er scannet på tvers, og får dermed en karakteristisk lys-sky i underkant, tilsvarende qtipsen på side 13.

et motiv av to i serien "trankapsel". Ingen revisjoner

En trankapsel er veldig liten. Derfor kan man her se hvert enkelt punkt bildet er bygget opp av. Lyset fra scanneren hadde litt prob-

lemer med å lyse gjennom kapselen, men fargen er, i likhet med pasta, blå.

Tannbørsten min. Jordan. Jeg forestilte meg at selve børsten ville få en særegen glød, ettersom den var grønn, men jeg så etter scannin-

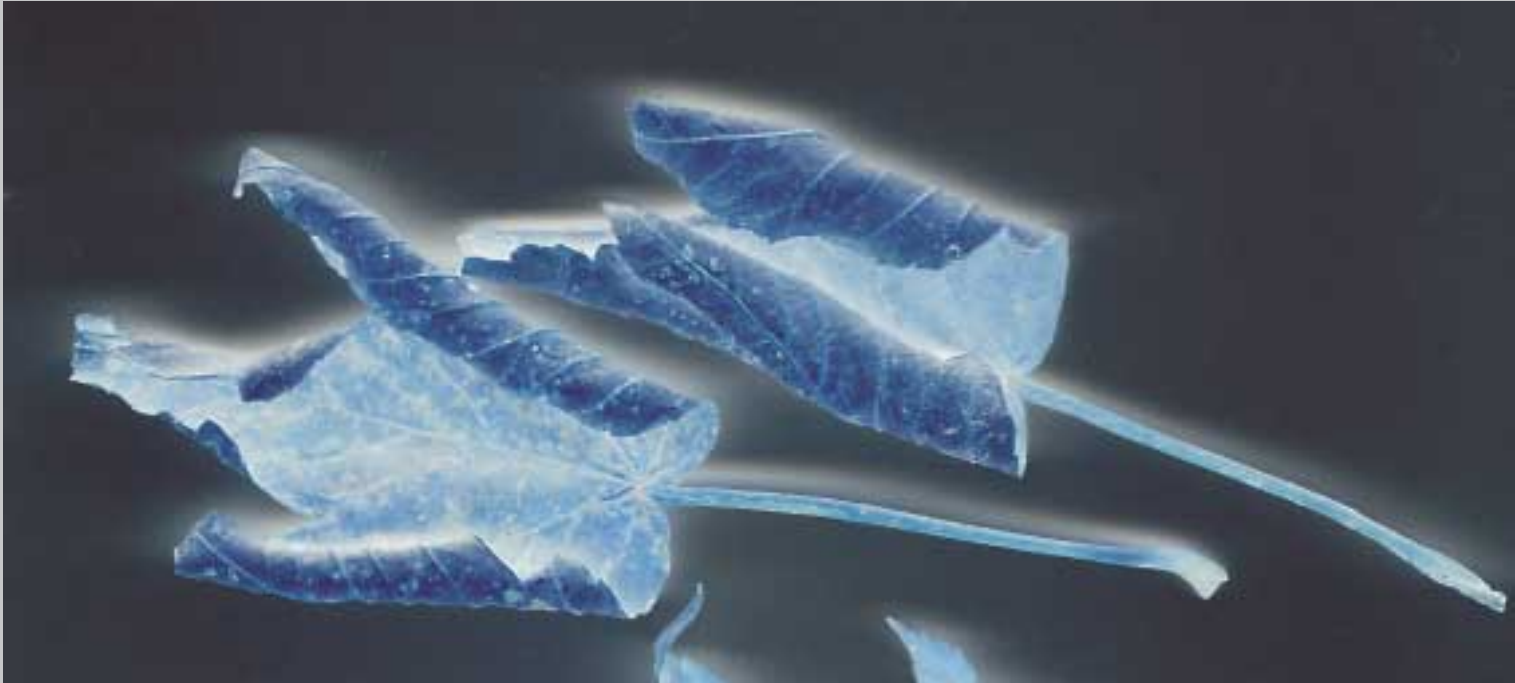
gen at det var mer enn bare børsten. Her var det form. Form blir fort poesi. Og det følger i en trilogi på neste side.

en av fire motiver i serien "tannbørster". Ingen revisjoner

Med tannbørstene kom en form for “poesi” inn i motivene. Tidligere motiver som kassettsalaten og pastaen er kan utsettes for visuelt assosiative tolkinger, mens tannbørstene mer fremstår som “objekter” som kan bli utsatt for poetiske fortolkninger.

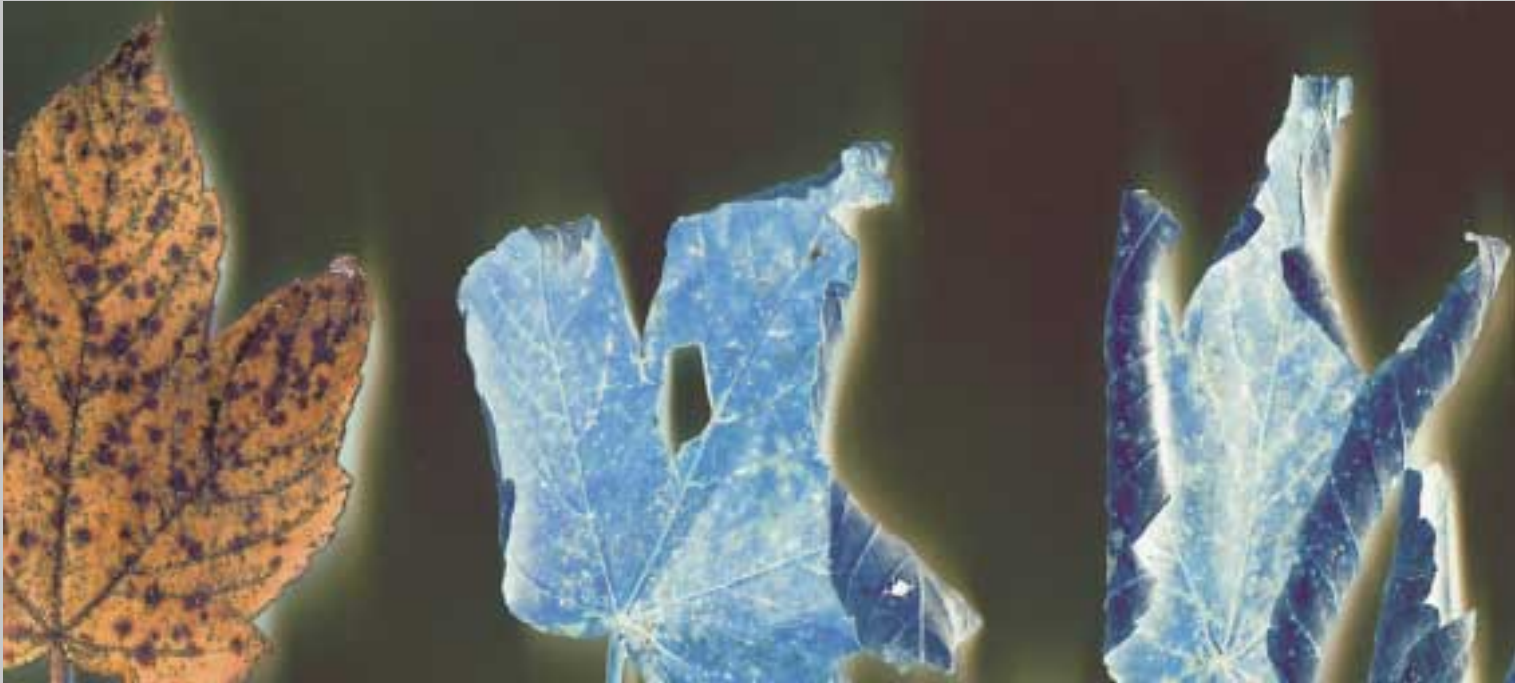
tre av fire motiver i serien “Tannbørster”. Ingen revisjoner

Så kommer høsten, og etter å ha observert at bladene på trærne blir gule, er jeg raskt ute og henter inn noen eksemplarer av noen falne

blader, ut i fra prinsippet om at gult blir kjølig blått. Det blir det. I tillegg kommer en fin effekt av at bladet er krumt (3-dimensjoner.)

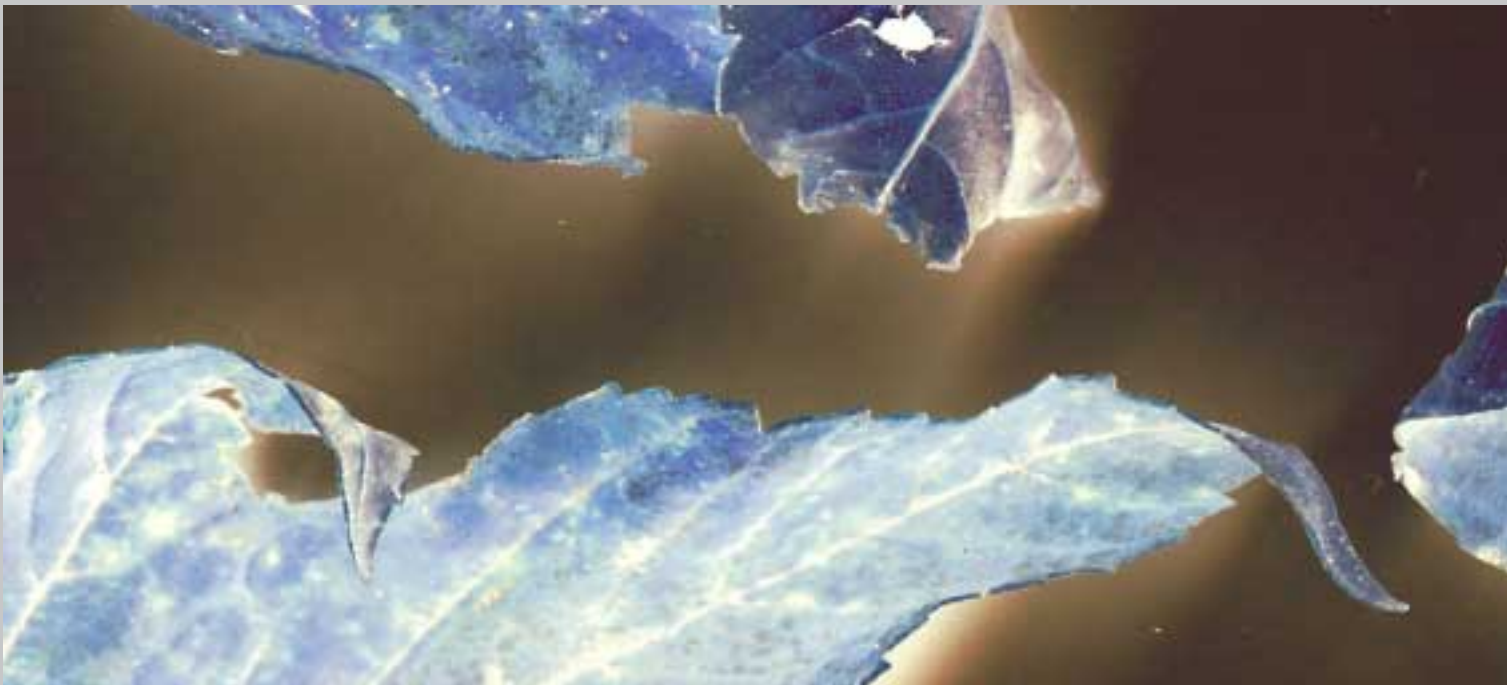
“to liggende” er ett av syv motiver i serien blader.

Relativt poetisk motiv som gir meg assosiasjoner til “de tre musketerer”. Disse bladene har “personlighet”, om ikke annet. Det

gule bladet har fått gjennomgå en digital etterbehandling, der hensikten var å fremheve bladets “infrastruktur”.

“to blå og en gul” er ett av syv motiver i serien blader.

Et rent utsnitt av "råmaterialet" med den hensikt å vise bladenes detaljering, glød og skygge-effekter.

"liggende" er ett av syv motiver i serien blader.

“sjøhest ser bunnen”

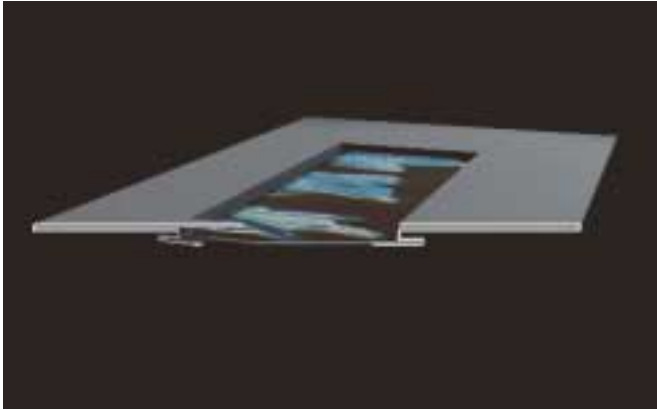
Min veileder nevnte for meg; titler, det bør man ha. F.eks. “dette er ikke en pipe”. Vel, her er “ikke et bilde av en pipe”.

Pr 13.12 hadde 1 636 vært innom "julkortsidene". Da hadde nettstedet vært tilgjengelige i knapt en uke:-)

<http://home.c2i.net/ccb/julekort>
<http://home.c2i.net/ccb/saann/kort>

For å presentere kortene ble det først utviklet en ramme som var tilpasset formålet. Det var tre krav til rammen. Den skulle være i et *materiale*, kortene skulle kunne settes inn og taes ut, men samtidig *låses*, og den skulle være enkel å *produsere*. Utfordringen lå i å finne en løsning på å forme metallet, på en måte som tillot å sette inn et kort. Den løsningen ble fun-

net til slutt, men løsningen ble for dyr for en stakkars student. Så man får heller skaffe seg noen sponsorer til å lage noen prototyper, og kanskje litt masseproduksjon siden... Da innramningen ble lagt på hylla gjenstod likevel problemstillingen. I praksis ble det hele løst ved at tre motiver ble plottet på "tyvec" i 270x600 mm og montert på blindramme.